

Ewangelia wg św. Jana 15, 12-17

Jezus powiedział do swoich uczniów: «To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich. Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję. Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni jego pan, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego. Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili, i by owoc wasz trwał – aby Ojciec dał wam wszystko, o cokolwiek Go poprosicie w imię moje. To wam przykazuję, abyście się wzajemnie miłowali».

Modlitwa przygotowawcza: Na początku uświadom sobie, że stajesz przed Bogiem i chcesz z Nim rozmawiać. Uczyni znak krzyża i poproś Go, aby wszystkie Twoje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu.

Obraz: Czytając tekst Ewangelii, wyobraź sobie, że wraz z uczniami jesteś w Wieczerniku i słuchasz Jezusa. Jak wygląda to miejsce i gdzie Ty znajdujesz się w tej scenie?

Prośba o owoc: Proś dziś o łaskę doświadczenia Bożej miłości.

1. „Tak jak Ja was umiłowałem.” Jezus zaprasza nas do tego, żebyśmy drugiego człowieka obdarowali miłością. Ta postawa nie jest jednak punktem wyjścia, ale reakcją na doświadczenie bycia ukochanym przez Boga. Spróbuj porozmawiać z Bogiem o tym, jak doświadczasz Jego miłości. Możesz opowiedzieć o swojej wdzięczności, która się w Tobie budzi lub przeciwnie – o tęsknocie za poruszeniem miłością Boga.

2. „Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.” Bóg stał się człowiekiem – w ten wielki cud wpisane zostało również to, co w życiu trudne do zaakceptowania, czyli cierpienie i śmierć. Możemy zatem otwierać nasze serca na Bożą obecność także w chwilach bólu i samotności. Tajemnica wcielenia daje nadzieję na to, że nigdy nie jesteśmy sami. Możesz teraz opowiedzieć Bogu o tych obszarach swojego życia, codzienności lub serca, które najbardziej potrzebują doświadczyć Jego obecność, która daje życie.

3. „[...] Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili.” Ludzkie serce, które zostało utulone przez Bożą miłość, może otworzyć się na potrzeby i cierpienia bliźniego. Człowiek, który doświadczył życiodajnej siły Bożej obecności, może dzielić się nadzieją z tymi, którzy za nią tęsknią. Zapytaj teraz Pana o to, gdzie chce Cię posłać, abys głosił Dobrą Nowinę o tym, że jesteśmy kochani przez Wszechmocnego Boga. Może to będą Twój najbliżsi, znajomi z pracy lub jeszcze ktoś inny? Spróbuj wsłuchać się w poruszenia serca.

Rozmowa końcowa: Zbierz wszystkie myśli, poruszenia, które miały miejsce podczas Twojej medytacji i podziękuj Bogu za wszystko, czego doświadczyłeś. Zakończ modlitwą *Ojcze nasz*.